

ONDERWERP

Gebruik van persoonlijk vervoermiddel voor woon-werkverkeer – Addendum

Referenties

1. Koninklijk Besluit van 30 maart 2001 tot regeling van de rechtspositie van het personeel van de politiediensten, B.S. 2001-03-31 (artikel XI.V.1);
2. Koninklijk Besluit van 3 september 2000 tot regeling van de tegemoetkoming van de Staat en van sommige openbare instellingen in de vervoerskosten van de federale personeelsleden en tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 april 1999 houdende toekenning van een vergoeding voor het gebruik van de fiets aan personeelsleden van sommige federale overheidsdiensten, B.S. 7-09-2000;
3. Koninklijk Besluit van 8 juli 2002 tot vaststelling van bijzondere bepalingen bij de toekenning van een vergoeding voor het gebruik van de fiets, alsook bij de tegemoetkoming van de overheid in de vervoerskosten en tot invoering van verscheidene bepalingen voor personeelsleden van de geïntegreerde politie, gestructureerd op twee niveaus, B.S. 2-08-2002;
4. Koninklijk Besluit van 3 mei 2007 betreffende de tenlasteneming van de kosten inzake openbaar vervoer in woon-werkverkeer van de federale personeelsdiensten door de Staat en sommige federale openbare instellingen, B.S. 2007-05-21;
5. Omzendbrief nr. 572 van 7 juni 2007 – Definitief stelsel inzake gratis openbaar vervoer in woon-werkverkeer voor de personeelsleden van de federale overheid, B.S. 2007-06-14;
6. Nota DGP/DPSC-422-P van 31 maart 1998 – Tegemoetkoming van de Staat in de door de personeelsleden gedragen kosten van het abonnement om geregeld een verplaatsing te maken van hun verblijfplaats naar de plaats van hun werk en omgekeerd;
7. Standpunt van de Federale Overheidsdienst Personeel en Organisatie (Nr. O/AVBM/dos 9021/Doc 44852 FB br 258) van 23 september 2004;
8. Nota DGP/DPS/P-2007/487 van 4 januari 2007 – Gebruik van een persoonlijk voertuig in uitzonderlijke omstandigheden;
9. Vergadering SSGPI – DSJ van 10-07-2007.

Dossierbeheerder

SSGPI-Contactcenter

Tel 02 55 44 316

Wie kan een tussenkomst van de werkgever genieten voor het gebruik van zijn persoonlijk voertuig voor het woon-werkverkeer ?

De overheid komt tussen in de vervoerskosten met betrekking tot het openbaar vervoer. Deze tussenkomst is slechts geldig voor verplaatsingen met het openbaar vervoer tussen de woonplaats en de gewone plaats van het werk (= woon-werkverkeer).

Het personeelslid dat opteert voor het gebruik van zijn persoonlijk vervoermiddel voor zijn woon-werkverplaatsingen heeft dus in principe geen recht op dergelijke tussenkomst.

Niettemin heeft de wetgever in bepaalde omstandigheden een tussenkomst van de Staat voorzien wanneer een personeelslid zijn persoonlijk vervoermiddel gebruikt voor zijn woon-werkverkeer.

Het gebruik van een persoonlijk voertuig voor het woon-werkverkeer wordt toegestaan indien het personeelslid zich in één van de volgende situaties bevindt (= de motivering):

- een lichamelijke verhindering die het (permanent of tijdelijk) niet toelaat om het openbaar vervoer te gebruiken;
- de werkplaats is gelegen op meer dan 3 kilometer van de dichtstbijzijnde halte voor openbaar vervoer;
- een onregelmatig werkrooster of prestaties in continudienst waardoor het gebruik van het openbaar vervoer uitgesloten is over een afstand van ten minste 3 kilometer.

Let wel: het betreft enkel die dagen dat men een onregelmatig dienstrooster heeft waardoor het gebruik van het openbaar vervoer uitgesloten is; de dagen waarop normale prestaties geleverd worden, kan men uiteraard niet genieten van de tussenkomst.

Om te genieten van een tussenkomst in de vervoerskosten dient de nood van het gebruik van een persoonlijk voertuig aangetoond worden door het betrokken personeelslid:

- de lichamelijke verhindering kan aangetoond worden aan de hand van een medisch attest;
- de ligging van de dichtstbijzijnde halte kan aangetoond worden met een attest van de vervoersmaatschappijen (NMBS, De Lijn,...) waarin uitdrukkelijk vermeld wordt dat er geen aanbod is: een kopie van de desbetreffende dienstregeling wordt eveneens aanvaard als bewijsstuk;
- het ontbreken van een aanbod op de juiste tijdstippen, in het geval men een onregelmatig werkrooster heeft of prestaties in continudienst uitoefent, moet aangetoond worden op basis van een attest van de vervoersmaatschappijen (NMBS, De Lijn,...) én een attest van de werkgever waaruit blijkt dat betrokkene wel degelijk met een dergelijke dienst bevolen is.

Een personeelslid dat zich in één van bovengenoemde omstandigheden bevindt en wenst gebruik te maken van deze tussenkomst, dient dit aan te vragen aan zijn bevoegde overheid aan de hand van **het formulier – 080** (= het formulier waarmee de toestemming wordt gevraagd). Met dit formulier :

- **motiveert** het betrokken personeelslid waarom hij meent aanspraak te kunnen maken op de tussenkomst, én
- **bewijst** hij, aan de hand van een stavingsstuk dat hij samen met dit formulier voorlegt, dat hij wel degelijk in aanmerking komt voor de tussenkomst.

Eens het formulier 080 is ingevuld en door de bevoegde persoon werd ondertekend en overgemaakt aan het SSGPI worden de prestaties maandelijks aan het SSGPI voor berekening overgemaakt met **het formulier - 081**.

Indien het personeelslid echter nooit het openbaar vervoer, maar altijd zijn eigen voertuig gebruikt voor het woon-werkverkeer, zelfs op de dagen dat het personeelslid het openbaar vervoer kan nemen, kan het de vergoeding ook niet aanvragen voor de keren dat zijn onregelmatig werkrooster of continudienst het gebruik van het openbaar vervoer onmogelijk maakt.

Indien bepaalde bewijsstukken ontbreken of een formulier niet volledig is ingevuld, zal het SSGPI bij ontvangst niet kunnen overgaan tot een eventuele berekening van de tussenkomst van de Staat in de vervoerskosten.

Ter herinnering: Personeelsleden, die onjuiste of onvolledige verklaringen afleggen in verband met de aanvraag tot het bekomen van de voornoemde tussenkomst, kunnen zowel op strafrechtelijk vlak als op tuchtrechtelijk vlak vervolgd worden.

-----XXXXX-----